

vilde sige ham noget ubehageligt, men hvad det var, de vilde sige, det vidste han ikke! Se, naar man er kommen paa saa højt et Standpunkt, at man betragter sine Modstandere — som hørende til den lavere Dyreverden — ja, det forstaar sig, Hundene høre til de højere Dyr, men det er dog firbenede Stabninger, og efter den Betragtning, der gør sig gældende, staa de ikke i Række med de tobenede — naar man er kommen dertil, at man betragter sine Modstandere som Hunde, saa er Stillingen en saadan, at vi ikke kunne saa hinanden i Tale, saa maa man antage, at det ærede Medlems Hjerte er blevet forhærdet, saa kan han ikke se med Dine og ikke høre med Drene, og der er da ikke nogen Forbindelse mellem os . . .

Første Viceformand (S. C. Christensen): Jeg tror, at det ærede Medlem maa se at undgaa disse personlige Bemærkninger.

M. J. Jensen: Det skal jeg ogsaa gøre. Nu har jeg i Grunden faaet sagt, hvad jeg kunde ønske at sige, og jeg skal altsaa slutte . . .

Første Viceformand (S. C. Christensen): Hvad jeg sagde, er ikke nogen Grund til at slutte.

M. J. Jensen: Ja, naar man ikke har mere at sige, saa slutter man.

Første Viceformand (S. C. Christensen): Naar der har fundet Paatale Sted her fra Formandspladsen, maa det ærede Medlem af den Grund slutte dermed.

M. J. Jensen: Ja, men naar jeg ikke har mere at sige i ren Almindelighed, saa maa jeg ogsaa selv tage Bestemmelse om, hvorvidt jeg vil slutte. Jeg siger saa Tak, fordi jeg dog har faaet saa meget Øre for, hvad jeg havde at sige.

Høgsbro: Efter de mange og udførlige Tilsvær, der ere givne Ordføreren fra Medlemmer og Meningsfæller af Mindretallet, og efter den Tavshed, der tagttages fra Flertallets Side, tror jeg, det er overflødig at sige mere til, og jeg skal derfor frasælde Ordet.

Ordføreren (Wojen): Jeg skal søge at fatte mig kort og skal navnlig kun gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der faldt her i Salen i Lørdags. Den Forhandling, der er foregaaet her i Dag og i Gaar skal jeg efter Omstændighederne se ganske bort fra. Jeg betragter den nemlig ikke som Indlæg i denne Sag. I Lørdags fremsattes der forskellige Betragtninger fra ærede Medlemmers Side, og jeg lagde der navnlig Mærke til, at Størsteparten af Udvalgs mindretallets Medlemmer tog Ordet. Der er endnu to af det, som ikke have talt, men jeg antager, at de ville være tilfreds med, at 5 af de 7 Medlemmer have talt. Denne Rigelighed eller Rigdom paa Ordførere er kun et Udtryk for det, som jeg allerede forrige Gang gjorde opmærksom paa, nemlig det store Antal forskellige Meninger, der ere samlede inden for dette Antal af 7 Medlemmer af Udvalget. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgfreds (Bertelsen) vil jeg kun hvare, at naar han mente, at kunne berigtige Udtalelser, der vare faldne fra min Side med Hensyn til, hvad der er foregaaet i Udvalget, tror jeg ikke, at han har været heldig med disse Berigtigelser. Hørte jeg ham nemlig ret, og forstod jeg ham ret, gif hans Udtalelse kun ud paa at bekræfte, hvad jeg i den Henseende havde meddelt, og det kan for øvrigt heller ikke paa nogen Maade berigtiges, idet det, som jeg i den Henseende har meddelt, er korrekt til Punkt og Prikke, og hvis det ærede Medlem vil have det konstateret gennem Udvalgets Protokol, staaer den til hans Tjeneste. Min anden Bemærkning angaar det ærede Medlems Anke over min Indvending mod hans Grundlovsforslag, at det skulde foranledige en gentagen Omlægning af Folketingsvalgfredene for hver Gang, der var foregaaet en Folketælling, altsaa hvert tiende Aar. Han sagde, at i den Henseende forandrede hans Grundlovsforslag intet i den bestaaende Ordning; naar man havde levet uden den nuværende Tilstand i 30—40 Aar uden at omlægge, vilde man ogsaa kunde gøre det efter hans Forslag. Det ærede Medlem tager fejl i den Henseende, thi det karakteristiske ved det Grundlovsforslag, som det ærede Medlem har meddelt som Bilag til Betænkningen, og som har været diskutert i Udvalget, er netop den Gjendommelighed, at det i Mod sætning til den nuværende